

Avdekking av Gud no 159

Han som ga løftet, er her for å bekrefte det

21. juni 2020

Brian Kocourek, Pastor

64-0614M Avdekking av Gud 307 *De gamle grevlingskinnene, denominasjonene, er revet ned. Jeg har brutt gjennom det, inn i Shekinah Glory, og jeg ser Ordet. Jeg ser Ildstøtten bevege Seg. Jeg ser Ordet manifestert. Det Han sa Han ville gjøre i disse siste dager, jeg ser det vokse.*

Legg merke til at han sier: Jeg ser Ordet. Nå kan enhver baptist, eller fundamentalist for den saks skyld, si at så lenge de kan lese fra denne Bibelen. Men Jesus sa at det var skrevet på en slik måte at de vil forbli blinde. "*De har øyne til å se, men de kan ikke se, Ører til å høre, men de kan ikke oppfatte hva som blir sagt.*" Han sa det i **Matteus 13**, i **Lukas 8** og i **Markus 4**.

Matteus 13:9 *Den som har ører å høre med, la ham høre!* Vel, hvis Jesus mente at alle skulle høre og forstå, da ville han ikke sagt: *Den, eller hvem enn det er, som har ører å høre med, la ham høre.* Fordi hørsel betyr ikke å høre en lyd, men det betyr faktisk å forstå. La oss lese videre ...

10 *Og disiplene kom og sa til Ham: «Hvorfor taler Du til dem i lignelser?*

Legg merke til at disiplene visste at Jesus snakket mindre rett ut til folkemengden enn hva han gjorde når de var alene. Han talte i lignelser. Legg merke til hva disiplene sa: *Hvorfor taler du til dem i lignelser?* Så det er disiplene som merker at det er en forskjell i den måten som Jesus henvender seg til folkemengden, i forhold til hvordan han taler til dem når de er alene. De brukte faktisk ordet lignelser for å beskrive den måten som Jesus talte til dem. Vel, vi bruker ordet DE når vi henviser til andre personer som ikke er i vår egen gruppe eller omgivelse. Ordet DE refererer til andre, ikke våre egne.

Så disiplene merker seg at den måten som han snakket med andre på, ikke var på den samme måten som han snakket til dem. De brukte ordet lignelser. Definisjonen av en lignelse er: **En kort allegorisk historie designet for å illustrere eller lære noen en sannhet, et religiøst prinsipp eller en moralsk leksjon. En uttalelse eller en kommentar som formidler en betydning på en indirekte måte ved bruk av sammenligning, analogi eller lignende.**

Så dere kan se at bruk av en lignelse eller en illustrasjon, er gjort med en moralsk leksjon i tankene, slik som den andre definisjonen sier: **Det er en uttalelse eller en kommentar som formidler en mening ved bruk av sammenligning, analogi eller lignende.** Derfor kan en lignelse brukes veldig generelt for å bety en generell sannhet. Men den brukes ikke til å tale spesifikt eller for å imøtekomme et spørsmål med et svar som er veldig spesifikt.

I Markus 4 leser vi:

Mark 4:11 Og Han sa til dem: «Dere er det gitt å kjenne Guds rikes hemmelighet. Men til dem som er utenfor, kommer alt i lignelser. **12** for at når de ser, ser de, men skjelner ikke, og når de hører, hører de, men forstår ikke, for at de ikke skal omvende seg, og deres synder bli dem tilgitt.

Legg nå merke til at Han sa to viktige ting her. Til dere er det gitt. Til dem utenfor er det ikke gitt. Det finnes et bestemt folk som er skapt med et medfødt noe inni seg, noe som gjør dem i stand til **å høre og forstå ordene, til å se og også oppfatte** det som de ser. Han sa: **Dere er det gitt å kjenne Guds rikes hemmeligheter.**

Så vi ser først og fremst at **Guds Ord er ikke for alle**. Men Han sa: "**Dere er det gitt å kjenne Guds rikes hemmeligheter.**" Gud vil at dere skal kjenne til det. **Det er gitt til dere.** **Gitt** ... Da er det en gave til deg fra din Far.

Broder Branham sa i talen: **64-0112 Shalom 215 Den utvalgte sæden vet. Det har alltid vært slik i alle tidsaldre, at de vet det.**

64-0823m Spørsmål og Svar 84. Og jeg tror at den Forhåndsbestemte Sæden vil se det, og bare de vil se det.

62-0318 Det Talte Ord er den Originale Sæd 437 Han sa: Hvis de ikke tror Ordet, da har de ikke noen sædspire i seg.

Og igjen i paragraf 104 i det samme Budskapet sa han: **Alle de som tilhører Gud vil høre Gud. Bare føl deg ledet av Ånden hvor du skal gå og hva du skal gjøre, og gjør det."**

Så du forstår at du ikke kan komme forbi dette at Gud har bestemt noen mennesker til å motta Hans Ord. Og alle de andre er ikke bestemt til å motta det.

Vel, de fleste historier, lignelser og illustrasjoner kan bli tatt for å bety hva enn en person som hører den, vil at den skal bety.

For deretter sier Han til dem:

Matt 13:11 Han svarte med å si til dem: Til dere er det gitt å kjenne himlenes rikes hemmeligheter, **men til dem** er det ikke gitt.

Legg merke til forskjellen her. Han sier: **Til dere er det gitt å kjenne..., men til dem, det er ikke gitt for dem å kjenne det.**

Så dere ser at lignelsen har en intelligent todelt hensikt. For de som faktisk vet, er det en historie eller en illustrasjon som faktisk spikrer fast deres forståelse. Men for de som ikke vet, og som ikke forstår, vil lignelsen, historien eller

illustrasjonen faktisk tilsløre eller skjule for dem hva de tror de vet, men de vet det faktisk ikke. Det lar dem tenke at de forstår når de faktisk ikke gjør det.

Og så forklarer Jesus faktisk hva som foregår i vers **12**, *For den som **har***, (det greske ordet der er **Echo**, og det betyr det samme både på fransk og engelsk. Det betyr å kunne gjengi/repetere det tilbake på samme måte som det ble gitt, med den samme vekt betydning som det ble gitt. Og han sier om den som er blitt bestemt til å kunne gi et ekko av eller reflektere det Ordet,) *til ham skal bli gitt, og han skal få i overflod.*

Nå kommer vi tilbake til vers **12**, og vi leser: *For den som **har**, til ham skal bli gitt.* Og hvis du slår opp dette ordet "**har**", vil du finne ut at det er det greske ordet **ECHO**, eller **ekko** som vi vil si det. Og den grunnleggende betydning er "**Å ha eller å ledsage**".

Og det er nøyaktig det vi hører når vi hører et **ekko**. Det er at den samme tingen, det som du sier, vil bli ledsaget av en gjentakelse av seg selv. Og derfor leser vi dette verset på denne måten: *For den som **har**, til ham skal det bli gitt*, eller skal vi si: *Til ham som er laget på en slik måte at han kan gi et ekko av Guds ord, til ham skal det bli gitt.*

Og legg merke til dette når Skriften fortsetter: *og han skal ha overflod.* Hvorfor vil den som er laget for å gi et ekko, ha det som er gitt ham i enda mer overflod? Fordi, akkurat slik som et ekko er blitt laget av den originale lyden, eller ut fra originalen, slik er også dette en gjentakelse av originalen. Så det vil være mer av det samme. Derfor blir det i overflod.

Nå taler Jesus om ord i **Matteus 13**. Og en lignelse er bare **ord** satt sammen på en slik måte at de forteller en historie mens han prøver å fremheve en moral. *Men til ham som er i stand til å ta disse ordene og gi tilbake et ekko av dem, for å bringe frem den samme forståelsen slik som det ble gitt til ham, han skal ha i overflod.* Har du noen gang tenkt på hvorfor? Hvorfor har den som har, eller *den som gir et ekko, har mer overflod?* Vel, selve ekkoets natur er å gjengi nøyaktig originalen.

Jeg vil at du skal holde denne tanken i ditt sinn, for når vi leser videre noen få vers til, da vil du se hvorfor du vil ha i overflod.

La oss nå lese videre ... *men den som ikke har* (eller ikke gir ekko), *han skal bli fratatt endog det som han har.* Eller det som han tenker at han gir ekko av.

Med andre ord så er det slik som dette. Historier og lignelser blir talt for å formidle et budskap. Og en vits er mange ganger bare en historie eller en lignelse med en morsom vri for å få frem et poeng. Så vi forteller vitser som ikke er annet enn historier, hvor man setter litt humor inn i fortellingen. Men man formidler et budskap til den som lytter.

Så la oss se på denne historien som Jesus nettopp fortalte, om evnen til å gi et ekko, eller å ikke ha evnen til å gi et ekko. Og for å hjelpe dere til å huske forskjellen mellom disse, la meg illustrere den med en liten historie.

Det var en mann som ble sendt i fengsel for å ha gjort noe galt. Og da han satt der den første natten bak stolpene, hørte han noen rope ut: "**Nummer 4!**" Og da han hørte det, la han merke til at alle i fengselet begynte å le. Noen minutter gikk og en annen innsatt ropte ut "**Nummer 15!**" Og igjen brøt alle i fengselet ut i latter. Dette fortsatte videre gjennom den neste timen, og tallene **4!, 15!, 10!, 24!, 13!, 18!, 21!**, osv. ble alle brukt. Og hver gang et nummer ble skreket ut, brøt hele fengselet ut i latter.

Så denne nyinnsatte som hadde sittet sin første time i fengsel og hørt på disse som skøyet og lo, vendte seg til sin cellekamerat og spurte: "**Hvorfor ler alle når de hører et nummer som blir ropt opp?**" Og cellekameraten svarte: "**Fordi mange av oss har vært her så lenge at vi kjenner alle vitsene, for vi har hørt dem så mange ganger. Så vi bestemte oss for å bare gi hver vits et nummer.**" "Hmh", tenkte den nye cellekameraten, jeg vil også gjerne prøve dette. Så han roper ut: "**Nummer 4!**" Og ingenting skjedde, ingen lo. Han prøvde da 15! Og ingen lo, bare dødsstille. Han gikk da gjennom 10!, 24!, 13!, 18! og 21! Og det samme, ingen lo. Bare død stillhet.

Så han snudde seg til sin cellekamerat og sa: "**Jeg har gjentatt alle vitsene som ble sagt i kveld, og ikke én person lo. Så hvorfor er det slik?**" Og cellekameraten sa: "**Noen mennesker kan bare ikke fortelle en god vits.**"

Vel, jeg er ikke her oppe for å underholde dere med vitser, men jeg bare illustrerer det som Jesus sa. Noen er blitt gitt å kjenne, og de kan gi et ekko av det de har hørt. Men andre er ikke blitt gitt til å kjenne, og derfor kan de ikke gi et ekko av hva de har hørt. Og når du gir et ekko, da repeterer du det. Og når du repeterer det, da kommer det tilbake igjen, ikke én gang, ikke to ganger, men om og om igjen. Det er hva et ekko er.

Broder Branham forkynte talen: "**Å høre, gjenkjenne og deretter handle etter Ordet.**"

Du hører det først. Og hvis du er laget for å gi et ekko, da, når du hører det, vil du gjenkjenne det. Den gjenkjennelsen er et ekko som går ut fra din sjel. Og så, fra din sjel gir du et ekko av det ut gjennom din Ånd og inn i ditt legeme. Og når du handler etter det, det er det samme ekkoet som beveger seg ut fra din sjelen, inn i din ånd og til slutt ut gjennom ditt legeme. Så enden på det er at det produserer i ditt kjød nøyaktig det samme som du hørte.

Du forstår at når du hører noe med ørene, det må gå fra øret til ånden og jobbe seg gjennom de fem filtrene du har i din ånd.

Vi ser i talen: **65-0815 Og Vet Det Ikke 123**, at broder Branham begynner med å snakke om den naturlige fødselen. Og deretter fortsetter han med å snakke om hva som skjer når du blir født på ny. *På innsiden av det er det en ånd, som du får når du blir født inn her, en livsånd blir pustet inn i deg. Den ånden er av en verdslig karakter, fordi den ikke ble gitt fra Gud, men den ble gitt, tillatt av Gud . Nå, fikk du tak i det? For ethvert barn som blir født inn i verden, blir "født i synd, formet i misgjerning, kommer til verden og taler løgner". Er det riktig? Så den personen der på innsiden, er en synder helt fra begynnelsen av. Men nå, den har fått fem innganger, og de fem inngangene ... Jeg vet ikke om jeg kan huske dem rett nå. Den første vet jeg er tanke, så samvittighet og kjærlighet, valg ... Nei, samvittighet, kjærlighet, resonnering, det er fem innganger til ånden.*

Broder Branham navngir dem i flere andre Budskap til å være: 1. **Samvittighet**, 2. **hengivenhet**, 3. **resonnering**, 4. **hukommelse** og 5. **tankegang**)

Så legger han til: **65-0815_124. Du kan ikke tenke med kroppen din; du må tenke med ånden din. Du kan ikke ha samvittighet i kroppen din. Den har ingen åndsevner i det hele tatt; kroppen din har ikke det, derfor må du tenke med din ånd. Du må resonnerere. Du kan ikke resonnerere med ditt fysiske vesen, fordi resonnering verken ser, smaker, føler, lukter eller hører. Resonnering er det du kan lage i ditt sinn. Hvis du sover eller du er bevisstløs, ligger kroppen din der død, men din ånd kan fremdeles resonnerere. Det er fem sanser som kontrollerer innside-mennesket. Og det...**
Nå til den siste tingen, som er sjelen. Det er bare én sans som styrer den, og det er, fri moralsk handlefrihet, fri vilje, til å velge eller å avvise.

Så når du hører Ordet, da kommer det gjennom ørene dine, og jobber seg videre gjennom filtrene: 1. **Samvittighet**, 2. **Hengivenhet**, 3. **resonnering**, 4. **hukommelse** og 5. **tankegang**). Og idet det passerer gjennom hvert filter, da blir det gitt videre et ekko av det Ordet, først gjennom din 1. **Samvittighet**, og så gir din samvittighet et ekko videre gjennom din hengivenhet. Og når det passerer gjennom din hengivenhet, gis det videre et ekko gjennom filteret til din resonnering. Og idet din resonnering sier: "**Hvis Gud sa det, da må det være sant**", da blir det gitt videre et ekko gjennom din hukommelse. Og når det passerer gjennom hukommelsen, da tilføyer hukommelsen mer av det samme Ordet og gir ekkoet videre gjennom din tankegang. Og når det passerer gjennom tankegangen, da begynner du å se hvordan kroppen din kan være lydig under det Ordet som du gir ekko av. Og når det passerer gjennom din tankegang, kommer ekkoet til ditt legeme hvor dine lemmer begynner å manifestere det Ordet som allerede har gått som et ekko gjennom din kropp. Det har bygget seg opp sterkere og sterkere mens det har gått gjennom din ånd, sjel og tilbake til Ånden og nå i kroppen din. Da manifesterer kroppen din det Ordet. Det er kroppen din som gir ekko av det du har hørt, gjenkjent og nå handler etter.

Men hvis det som du hører, kommer inn i din ånd, og det ikke er noe ekko der, da dør det rett der. Og rett der dør den Ordsæden, hvis du ikke er ordinert til å gi ekko. Men som jeg allerede har nevnt, hvis du er ordinert til å gi et ekko, da blir det gitt et ekko av det inn i sjelen din, deretter opp gjennom din ånd, og deretter opp i kroppen, hvor kroppen gir ekkoet ut, eller lever ut det som du hører.

Så høringen begynner med ørene. Men hvis ånden ikke er blitt født på ny, vil den ikke en gang registrere seg inn i sjelen, og Ånden er da ikke i stand til å gi noe ekko.

Men de som er født på ny, har Hans Ånd som **virker inni dem til både først å ville, og deretter til å gjøre.**

Og så, når du hører, da blir det gitt som et ekko fra ørene og inn i Ånden, og fra der gis et ekko inn i sjelen. Og så gjenkjenner sjelen det fordi gensæden fra Gud vil bare gjenkjenne Guds ord. **Mine sauer hører min røst, og de vil ikke gjenkjenne noen andre røster.** Og når sjelen gjenkjenner Ordet, da gir den et ekko tilbake til Ånden der det blir levendegjort av **Ånden som arbeider inni deg til både å ville og å gjøre.** Vi ser dette i **Romerne 8:16 Ånden selv vitner med vår ånd, at vi er Guds barn.** Og **Ånden** gjenkjenner det Ordet, og gir videre et ekko opp til kjødet, kroppen, hvor kroppen manifesterer det den hørte. Det er slik Gud arbeider i deg til både å ville, og deretter til å gjøre. Legg merke til at viljen kommer først, som er et ekko. Og deretter å gjøre, som er et annet ekko. Og det å ville, og det å gjøre, det handler om **det som er velbehagelig for Ham.**

La oss nå gå tilbake for å høre hva mer Jesus sier om dette.

Matt 13:13 Derfor taler Jeg til dem i lignelser. For selv om de ser, så ser de ikke, og selv om de hører, hører de ikke og forstår ikke.

14 Og på dem blir Jesajas profeti oppfylt, som sier: Når dere hører, skal dere høre, men ikke forstå, og når dere ser, skal dere se, men ikke skjelne.

15 For hjertet til dette folket er blitt sløve. Deres ører har vanskelig for å høre, og sine øyne har de lukket til,

Der er deres frie moralske handlefrihet, rett der. **Ord 14:12 Det er en vei som synes rett for en mann, men enden på det er dødens veier.**

La oss fortsette å lese om hvorfor Jesus brukte lignelser ...

Matt 13:15 ... så de ikke skulle se med sine øyne og høre med sine ører, så de ikke skulle forstå med sine hjerter og vende om, så Jeg kunne få lege dem.

Så han bruker lignelser fordi han vet at de ikke er ordinert til å høre, til å gjenkjenne og dermed handle etter Guds ord. For de er ikke ordinert til å gi et ekko av Hans Livs Ord. For de har ikke Hans Liv inni seg.

Men så sier Jesus i ***Matt 13:16 Men salige er deres øyne, for de ser, og deres ører, for de hører.***

Og hvis du hører og ser Ordet, da er det fordi du gjenkjenner Guds Ord, og du har en vilje til å handle på det.

La oss fortsette: ***17 For sannelig sier Jeg dere: Mange profeter og rettferdige har ønsket å se det dere ser, men fikk ikke se, og har ønsket å høre det dere hører, men fikk ikke høre.***

18 Hør derfor lignelsen om såmannen:

Her gir Jesus en annen lignelse eller en illustrasjon som gir oss enda flere detaljer til å forstå hva han gjør gjennom bruk av lignelser.

19 Når noen hører rikets ord og ikke forstår det, kommer den onde og røver bort det som ble sådd i hjertet hans. Dette er den som tok imot såkorn ved veikanten.

Legg merke til at det her ikke finnes noen ekko. De bare hører uten at det går noe videre, ikke engang inn i Ånden, og så visst ikke ned til sjelen. Det er bare ingenting der. Og derfor blir ingenting produsert.

20 Men den som tok imot såkorn på steingrunn, er den som hører ordet og tar imot det med glede med en gang.

21 Han har likevel ingen rot i seg, og holder bare ut en stund. For når trengsel eller forfølgelse oppstår på grunn av ordet, snubler han med en gang.

Legg merke til at denne mannen faktisk ble påvirket av Ordet i sin ånd, fordi han med glede mottok det. Så det rørte ved hans hengivenhet, hans følelser. Men det klarte tilsynelatende ikke å komme gjennom de fem filtrene i ånden, fordi det aldri kom inn i sjelen.

22 Den som ble sådd blant tornene, er den som hører ordet, men denne verdens bekymringer og rikdommens forførelse kveler ordet, og han blir uten frukt.

Igjen, denne personen er ikke engang berørt i sin ånd fordi han er opptatt med tingene i denne verden. Det er der kjærligheten hans bor. Han har ingen samvittighet for Ordet. Han er for opptatt av at hans: se, smake, føle, lukte og høre skal kunne glede seg over denne verden. Han har ingen hengivenhet for Ordet han har hørt. Han har ikke noe minne om å høre det Ordet, og ingen tanker om hva det kan gjøre for ham og gjennom ham. Han er ganske enkelt bundet til verden og tingene i denne verden.

Nå, det er en gruppe til som Jesus nevner her. Så la oss se hvordan denne gruppen kommer ut.

23 Men den som tok imot såkorn i god jord, er den som hører ordet og forstår det.

Der er din åndelige verden. Og legg merke til at det blir gitt som et ekko inn i sjelen, hvor det ikke bare blir forstått, men det blir gjenkjent og gitt som et ekko tilbake til kjødet, og kjødet handler etter det. Og Jesus sier om denne personen: **23 Han bærer frukt og gir avkastning: én hundre foll, én seksti, én tretti.** Legg merke til at de bærer frukt, som er en prosess av å gi ekko, helt til de manifesterer det samme sædlivet som er i originalen. Noen har 30 ekko, andre seksti og andre 100.

La oss gå tilbake til det som broder Branham fortalte oss i **Avdekking av Gud 307.** *Jeg ser barna spise Shekinah Brødet som kommer fra modningen av det Ordet, de som tror Det. Amen! Hvilken underfull tid vi lever i! Ser dere, Shekinah var over Ordet; og under der var Brødet. Og der var Blodet, stenket, som gir Det vann. Ånden gir Liv til Ordet. Og... Hvor mange har lest, hørt lydbåndet om Rettsaken? Ja. Mange av dere har det. Dere ser der at det er nødvendig... Ordet må vokse (det må gi ekko). For å kunne vokse (gi ekko), må Det være i den rette slags jord. Skjøenner? Og når Gud gir et løfte, og det treffer hjerte, kan det ikke slå feil.*

Gud gir et løfte, og ørene hører det, og ånden gir det et amen. Og det blir avgitt et ekko av det. Og sjelen gjenkjenner det og gir et ekko tilbake opp gjennom ånden. Og **Ånden som vitner sammen med vår ånd**, fanger det opp og begynner å virke inni oss til å ville det. Og da, når det beveger seg, eller blir gitt som et ekko opp til kroppen vår, da ser vi at vi gjør det.

La oss lese videre:

64-0614M Avdekking av Gud 308, *Noah ventet ett hundre og tjue år. Abraham ventet tjuefem år, på barnet. Gud sa så, og det avgjorde saken. Skjøenner? Hva er det? Ordet var der og ble vannet av tro, **trodde Det, det brakte fram resultatene.** Det brakte fram en sønn; det brakte fram regnet; det brakte fram oversvømmelsen; det brakte fram jomfruen som ble med barn.*

309 *En profet sa: "En jomfru skal bli med barn." Uten tvil gikk hver eneste ungjente og forberedte sine babyklær. Vel, denne profeten Jesaja var en identifisert profet, stadfestet av Gud. Og Herren sa: "En jomfru skal bli med barn. Jeg vil gi dem et overnaturlig tegn, et stort tegn; en jomfru skal bli med barn."*

Se nå hvordan han bringer fram dette ekkoet av løftet gjennom de troende.

310 *Der, alle menneskene, de troende, akkurat som alle dere. Og de hørte at profeten sa det, hver eneste lille jente ... Hver eneste mann sa: "Det kommer til å bli min datter. Ja, sir." (Det er vårt ekko.)*

Alle gikk og kjøpte babysko og rangler og alt annet, og forberedte seg, fordi de visste at hun kom til å få det. Den generasjonen døde ut, og de tenkte: "Den identifiserte profeten, stadfestet av Gud, hvordan kunne han fortelle noe som var galt? Det må skje!" Det må være slik. "Det var åtte hundre år senere, men hun fødte babyen. Himmel og jord vil forgå, men Mitt ord skal ikke forgå.

Se, kvinnen Maria, jomfruen, hun hørte løftet. Og hva sa hun? **La de skje meg etter ditt ord.**

Og hva var det? Hun sa amen til hva hun hørte, og det ga et ekko inni hennes ånd. Og deretter ga det et ekko i hennes sjel, og deretter et ekko rett inn i hennes legeme. Og ekkoet produserte frukten av Ordet i hennes livmor, Guds sønn.

Vi hører Jesus si i **Joh 5:19 Sannelig, sannelig sier Jeg dere: Sønnen kan ikke gjøre noe av Seg Selv, men bare det Han ser Faderen gjøre. For det Han gjør, gjør Sønnen likedan.**

Joh 5:24 Sannelig, sannelig sier Jeg dere: Den som hører Mitt ord og tror på Ham som har sendt Meg, han har evig liv og skal ikke komme til dom, men er gått over fra døden til livet.

25 Sannelig, sannelig sier Jeg dere: Den time kommer, og er nå, da de døde skal høre Guds Sønnns røst. Og de som hører, skal leve.

26 For slik som Faderen har (gir ekko av) liv i Seg Selv, slik har Han også gitt Sønnen å ha (gi ekko av) liv i Seg Selv.

Nå, ettersom dette er Farsdag, så håper jeg at du vil se prinsippet om Liv. I genetikken, for at livet skal formere seg, må det dele seg i to, og en fullstendig eksakt kopi av den opprinnelige sæden blir produsert gjennom denne delingen og formeringen.

Jeg vil at dere skal se hvordan denne avgivelsen av ekkoet produserer eksakte kopier av originalen. Og Jesus sa: **Mine Ord er Ånd, og derfor er de Liv.** Derfor kan vi ikke noe for at når vi gir et ekko av Hans Ord, da gir vi et ekko av Hans Liv. Derfor er **Johannes 14:12** så viktig. Jesus sa: **Joh 10:37 Hvis Jeg ikke gjør Min Fars gjerninger, så tro Meg ikke.** Og broder Branham fortalte oss at det samme gjelder for enhver sann Guds tjener.

57-0908M Hebreerne kapittel 5 og 6, 51. Paulus taler til denne gruppen av hebreere ... Likevel er det lærde han taler til nå, lærde, høyt utdannede. Vi ser det om en liten—en liten stund, meget lærd. Men det dype, åndelige Mysteriet, Det er menigheten fremdeles blindet for. Han sa: Når dere burde ha lært andre, er du fremdeles et spedbarn.

52 Åh, jeg vet det er mange som står fram og går ut og sier: "Åh, jeg trenger ikke gå i menigheten mer. Priset være Gud, Den Hellige Ånd har kommet, Han er læreren." Når du får den tanken, tar du ganske enkelt feil. For

hvorfor satte Den Hellige Ånd lærere inn i menigheten, hvis Han skulle være læreren? Skjønner? Det er først apostler, profeter, lærere, evangelister og pastorer. Den Hellige Ånd satte lærere i menigheten slik at **Han kunne lære gjennom den læreren.** Og **hvis det ikke er ifølge Ordet, at Gud ikke stadfester det, da er det ikke den rette slags undervisning.** Det må samsvare med hele Bibelen, og være like så levende i dag som Det var da. Det er den ekte tingen manifestert.

Legg merke til dette, hvis Gud ikke bekrefter det som den personen lærer, da trenger du ikke å tro det, fordi det ikke er Guds lære. Og hvordan bekrefter Gud sitt Ord? Ved å vise tegn på Hans Overnaturlige Nærvær sammen med den tjenesten.

59-1125 Fra Begynnelsen Var Det Ikke Så, 38. Jesus sa i begynnelsen: "**De gjerninger som Jeg gjør, skal dere også gjøre.**" Det var slik det var i begynnelsen. **Hva slags gjerninger gjorde Han i begynnelsen? De samme gjerninger som Han gjør nå.** Hva slags menighet hadde Han i begynnelsen? En menighet som var **fylt med Ånden**, som **helbredet syke og profeterte**, og **store tegn og under.** Og **den skammet seg ikke over religionen.** De ropte og danset under Ånden som berusede mennesker, og tunger av ild var blitt satt på dem. Og **de gjorde tegn og under**, og storverk fulgte dem. **Det er slik det var i begynnelsen. Det er slik det vil være i midten. Det er slik det vil være i avslutningen.** Du sier: "**Min menighet lærer ikke det.**" **Vel, det var ikke slik fra begynnelsen.** Du sier: "**Jeg er metodist.**" Det var ikke slik fra begynnelsen. "**Jeg er baptist.**" Det var ikke slik fra begynnelsen. "**Jeg er lutheraner.**" Det var ikke slik fra begynnelsen. De var døpt, Guds hellige med Den Hellige Ånd. **Det var hva begynnelsen var, tegn og under. Du sier "Menigheten min tror ikke på det." Det var ikke slik fra begynnelsen.** "**Menigheten min tror ikke på å se visjoner.**" Det var ikke slik fra begynnelsen.

Brother Branham sa i sin tale: **63-1112 Vi Vil Gjerne Se Jesus 38.** Nå, ifølge Skriften, er vi ment å skulle være "**skrevne brev**", skrevet av Ham. Bibelen sier at vi er "**skrevne brev**". Og hvis vi i kveld skulle hunge og tørste etter å se Herren Jesus Kristus, da **skulle vi som kristne troende gjenspeile Hans Liv** så mye, til vi ville være Hans fulle representant. Vi skulle være det. **Enhver kristen skulle være en representant og reflektere Livet til Jesus Kristus.** Tror dere det? [Forsamlingen sier: "Amen." - Red.] **Og jeg tror at enhver kristen skulle reflektere Kristi Liv.** Han sa i Johannes **Johannes 14:12 Den som tror på meg, han skal også gjøre de gjerningene som Jeg gjør.** Og da vet vi at det er sant, at **vi er Hans representanter.** Og **hvis vi hevder at Kristus bor i oss, hvis Kristus bor i oss, da skulle vi gjøre slik som Kristus gjorde. Vi skulle gjenspeile Hans Liv.**

Og slik ser vi at i Gud er Liv, og det Livet ble reflektert eller gitt som et ekko videre inn i Hans Sønn, og deretter inn i sønner.

59-0708E Vær sikker på Gud, 49. Hvis jeg hadde Kristi Ånd, da ville jeg gjøre Kristi gjerninger. Jesus sa: *Hvis Jeg ikke gjør min Fars gjerninger, så tro Meg ikke. Og hvis menigheten ikke gjør Kristi gjerninger, da tro ikke den menigheten.* Jesus sa: *Disse tegnene skal følge dem som tror. Og vi har fordervet det ved gjerninger fra mennesker, læresetninger fra mennesker.* Bibelen sa: *I de siste dager ville de være slike som handler uten å tenke, er oppblåste, og slike som heller elsker fornøyelser framfor å elske Gud, ufølsomme, uten kjærlighet, utilgivende, baktalere, slike som er uten selvtukt, brutale, slike som er uten kjærlighet til det gode. Du sier: "Det er kommunister." Nei, det er kristne, såkalte, og menighetsmedlemmer. De har et ytre gudfryktighetens utseende, men forneker dens kraft. De sier: "Åh, Gud gjorde det i en annen tidsalder, ikke i denne tidsalderen." Bibelen sa: **Og slike skal du vende deg bort fra! Vi lever i den dagen.***

Guds Sønn reflekterte eller ga et ekko av Faderen i alle detaljer, og dermed: **Den som kan gi et ekko av Sønnen, vil gi ekko av Liv, for Gud er Liv.** Og **Den som vil bli værende i Kristi Lære, vil gi ekko av både Faderen og Sønnen.**

60-0522E Sønnekår og Plassering av Sønner 34. Menigheten må bli like så fullkommen som Kristus, inntil Kristus og menigheten kan forene seg sammen, den samme Ånden. Og hvis Kristi Ånd er i deg, da får det deg til å leve ut Kristi liv, virke ut Kristi liv, gjøre Kristi gjerninger. Den som tror på meg, de gjerningene som jeg gjør, skal han også gjøre. Jesus sa det.

For hvis Jesus ga et ekko av Faderen, og vi gir et ekko av Jesus, da vil også vi gi et ekko av Faderen. For et ekko er ikke en engangshendelse, men det fortsetter om og om igjen.

Så Jesus, første-frukten, var den første repetisjonen av Faderen til oss. Og når vi griper visjonen, og er blitt likedannet med bildet av den førstefødte Sønnen, **Romerne 8**, og da, **vi vil ikke gjøre noen ting uten at Faderen viser oss først.** Og det som vi underviser, er budene fra Faderen, gitt til oss gjennom **det første ekkoet** av Hans Sønn. Og dermed, idet vi **gir et ekko av** det videre til de andre, da blir det repetert igjen og igjen og igjen. Og det viser at Ordet lever og blir værende i oss.

Nå skal jeg lese fra **1 Johannes 5:10**, men når jeg gjør det, vil jeg lese det faktiske greske ordet ekko, i stedet for det oversatte ordet.

10 Den som tror på Guds Sønn, har vitnesbyrdet i seg selv. Den som ikke tror Gud, har gjort Ham til en løgner, fordi han ikke har trodd det vitnesbyrdet som Gud har vitnet om Sin Sønn.

11 Og dette er vitnesbyrdet: At Gud har gitt oss evig liv, og dette livet er i Hans Sønn.

12 Den som gir ekko av Sønnen, gir ekko av livet. Den som ikke gir ekko av Guds Sønn, gir ikke ekko av livet.

Nå tilbake til broder Branhams tale **Avdekking av Gud**, og vi starter på **312 Og det skal skje i de siste dager, sier Gud...** Ser dere, **her har vi det**, Lyset over Ordet. Som sollyset forandrer frøet fra herlighet til herlighet, blir vi også mer lik Ham når vi lever i Hans Nærvær; lik Ham, (der er ditt ekko. **Slik som Han er, slik er vi i denne verden.**) **og blir likedannet med Hans velsignede bilde** idet vi vandrer med Ham.

313 Se hva solen gjør. Du planter en sæd, hva skjer? Sæden råtner. **På innsiden av sæden er et liv. Livet kommer fram og bringer fram en stilk.**

313 Nå, **det ser ikke ut som det første.** Der er Luther. Det var en stilk. Ja vel. Stilken gikk videre og, før du visste ordet av det, brakte det fram en kvast. Ser dere, det var den Wesleyanske veknelsen; var ikke som den andre. Så kom pinsevekkelsen, ser dere, brakte fram dåpen i Den Hellige Ånd. Ja vel. Hva skjedde? Vi får sopp på øret. Det begynner å se feil ut. Denne tingen, den tingen, det ser ikke ut som Ordet. Det er ikke som resten av Det. Det er ikke som det originale Hvetekornet som gikk ned.

314 Men Gud er fremdeles der for å gjøre det på samme måte.

Legg merke til at når Gud arbeider i deg til å ville, og viljen er usynlig, så ser det da ikke ut som det å gjøre, virkelig blir gjort? Men ikke desto mindre er viljen et ekko av det opprinnelige Sæd-ordet, og den gir et ekko opp fra Ånd til sjel, og tilbake til Ånd, som identifiserer seg med Hans Ånd. Og så fanger kroppen det opp og gir et ekko av det i en manifestasjon.

Det hele begynner med en tanke i Guds sinn. Da, når Gud ga et ekko av det, ble tanken til Ord. Og når Gud talte det, den uttalelsen var et ekko av tanken, og brakte frem en manifestasjon, som bare er et ekko av det talte Ord. Med andre ord, det er den samme Tanken fra begynnelsen, men når den beveger seg fremover, gir den et ekko fra det ene området til det andre, fra tanke, til talt Ord, til manifestert Ord.

314 Legg merke til, hva gjør det? **Det vender til slutt tilbake til den originale Sæden igjen.** Da Han kom i form av Martin Luther; da Han kom i form av John Wesley; da Han kom i form av pinsen; og Han er forventet å åpenbare Seg Selv igjen som **den samme Sæden som gikk ned, Menneskesønnen.** Han åpenbarte Seg Selv som Guds Sønn, gjennom stilketidsalderen og så videre, men i denne siste tid skal Han åpenbare Seg Selv som Menneskesønnen igjen. **Forstår dere?**

Og slik, i hver sæd som kommer fra den opprinnelige sæden, må det således være en evne til å gi ekko, eller repetere hva den sæden er. Og hvis det Originale Talte Ordet er en Sæd, da må den talte Ordsæden bringe frem etter sitt slag. Dermed vil en evne til å gi ekko, garantere kontinuiteten, at hver gang

det Ordet blir repetert, da vil det ikke bare si den samme tingen, men også den samme tanken som var i originalen, vil ligge bak det, fordi uttrykkelsen eller dynamikken i det ordet vil være det samme fra generasjon til generasjon, når den blir repetert om og om igjen. Og repetisjonen som blir reflektert fra ekko til ekko, vil bære med seg den samme uttrykkelsen og dynamikken, og vil bli hørt nøyaktig slik som den originale sæden ble hørt.

La oss be.